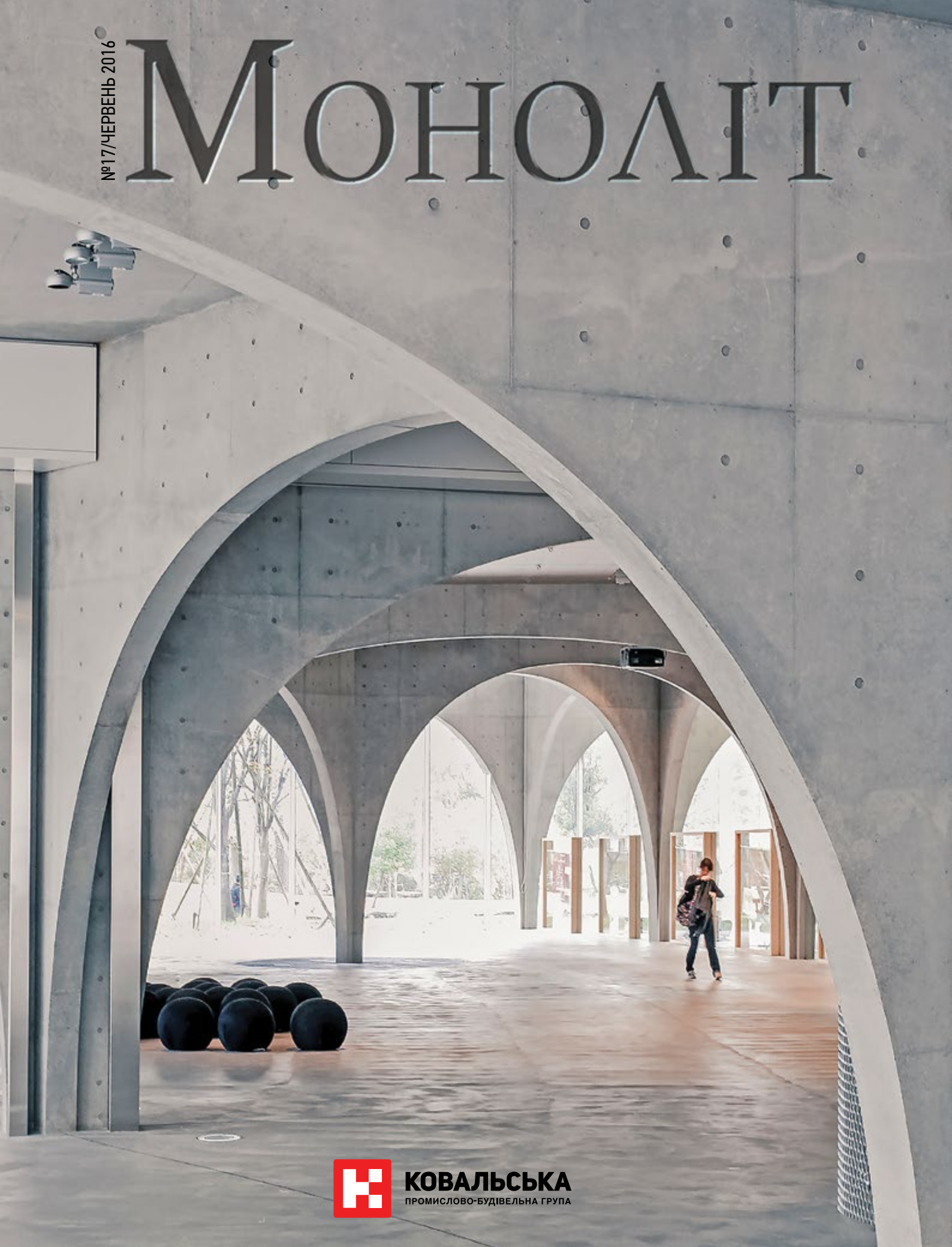

№17/ЧЕРВЕНЬ 2016

МОНОЛІТ

КОВАЛЬСЬКА
ПРОМИСЛОВО-БУДІВЕЛЬНА ГРУПА

Детальна інформація за місцем проживання та на сайті www.kovalskyy.com, Дзвінок здійснюється за тарифом оператора. Будь ласка, розгляньте умови роботи виконавця. Додаток на виконання будівельних робіт ПП 10101400000 від 26.08.2016 р. Версія ДМУ (стадія АС № 63018) від 30.03.2016 р. Львів, Львівська ДМУ (стадія АС № 63018) від 30.03.2016 р. Права архітектора: ТОВ «КМ» «Амст-Консалтинг». Львів НАДТМР (стадія АС № 29651) від 03.03.2014 р.

ПРОСТІР
 ДЛЯ КОМФОРТНОГО
ЖИТТЯ

**ВАШЕ КВАРТИРНЕ
 РІШЕННЯ**

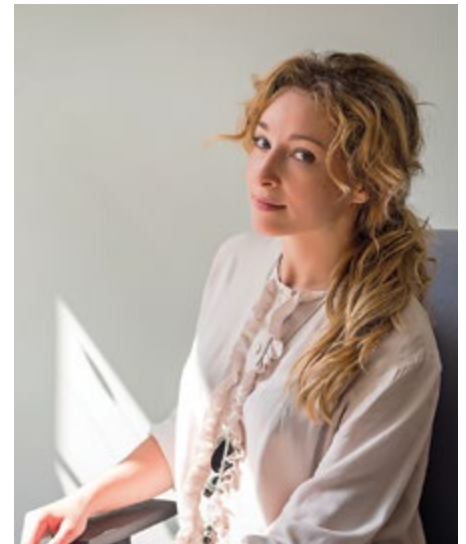
ВИРЛИЦЯ

044

591-77-99

НЕРУХОМІСТЬ ВІД
КОВАЛЬСЬКОЇ

ЗМІСТ

- 04** **НОВИНИ**
ПБГ «Ковальська» на InterBuildExpo-2016: ми завжди на крок попереду
- 06** Більше можливостей: відкрито нову технологічну лінію «Екструдер»
- 07** **ПІВМАРАФОН**
Kyiv Half Marathon-2016: на одній хвили, в єдиному ритмі
- 08** **ІСТОРІЯ ТА ГОРДІСТЬ КОМПАНІЇ**
60 років будемо Україну
- 10** **НОВОБУДОВИ**
Проект ЖК «Династія»
- 12** **ТОП-ІНТЕРВ'Ю**
«Я творчо ставлюся до будь-якої роботи», — Євгенія Плешкова
- 14** **ПАРТНЕРИ**
Італієць з українським серцем
- 18** **ІННОВАЦІЇ ТА ТРЕНДИ**
Арки Імператорської академії Тама
- 20** **ЗАХОПЛЕННЯ**
Солодка історія любові до сімейної справи
- 22** **СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ**
Шанс на життя: як допомогти бездомним тваринам
- 24** **ТОЧКА НА КАРТІ**
Заирнути в блакитні очі Волині
- 26** **АНОНС ПОДІЙ**
У вирі подій літа

МОНОЛІТ № 17 ЧЕРВЕНЬ/2016

Засновник та видавець:
ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»
Свідоцтво КУ 787-424Р від 27.05.2016
Юридична адреса:
м. Київ, вул. Панаса Мирного, 4

Головний редактор: Юлія Турко
Арт-директор: Ярослав Руденко
Редактор: Наталія Андріяш
Керівник проекту: Ольга Пилипенко

Виконавець:
медіастудія
Custom Lab
www.customlab.ua
Керівник студії: Роман Суліма

Фото: архів ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»
Періодичність: 4 рази на рік
Наклад: 3 000 примірників
Номер підписано до друку: 09.06.2016 р.
Під час використання матеріалів посилання на журнал обов'язкове. Відповідальність за точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших даних несуть автори. Редакція може публікувати статті у порядку обговорення, не поділяючи думки автора.

Дорогі читачі!

Нарешті літо — час активного відпочинку, відкриттів та втілення сімейних традицій. Найкраща пора, для того щоб заирнути у віддалені куточки планети або краще познайомитися з історією та географією рідного краю. Під час підготовки літнього номеру «Моноліту» ми шукали для Вас не просто цікаву, а й корисну інформацію. Адже ті, хто брав участь у створенні цього журналу, відверто поділилися власним досвідом, роздумами про життя, своїми досягненнями та планами. У цьому номері ми не випадково говоримо про заслужених працівників ПБГ «Ковальська» — тих, які цього року святкують 60-річний ювілей разом з компанією. Їхній досвід, відданість справі дозволяють краще зрозуміти значимість Групи, бути достойними продовжувати її велику історію. Ви дізнаєтеся про захоплення та хобі своїх колег, про іноземних партнерів, які завжди довіряють у будівництві «Ковальській», а також багато чудових розповідей, які надихають. Ми бажаємо Вам гарного літнього відпочинку, яскравих, незабутніх моментів та початку цікавих пригод.

*З повагою,
Юлія Турко,
головний редактор*

ПБГ «КОВАЛЬСЬКА» НА INTERBUILDEXPO-2016: МИ ЗАВЖДИ НА КРОК ПОПЕРЕДУ

Наприкінці березня упродовж 4 днів у НВЦ «КиївЕкспоПлаза» (м. Київ) тривала найбільша в Україні міжнародна будівельна виставка InterBuildExpo.

Промислово-будівельна група «Ковальська», яка традиційно бере участь у найпрестижнішому будівельному форумі, вразила відвідувачів креативними та оригінальними стендами з власною продукцією торговельних марок Siltek (сучасні будівельні суміші) та «Авеню» (фігурні елементи ландшафтного дизайну). Та головний стенд представив Групу «Ковальська» в оновленому корпоративному стилі з ювілейним знаком «60 років».

Так, на стенді будівельних сумішей, який було розміщено в першому павільйоні BUILDING & ARCHITECTURE, фахівці підприємства ПрАТ «Термінал-М» провели майстер-класи з нанесення декоративних штукатурок і фарб ТМ Siltek, додатково продемонструвавши широкий спектр їхніх властивостей та переваг.

Усі охочі мали можливість спробувати власноруч нанести будівельні суміші на мольберт за допомогою спеціальних інструментів, дотримуючись інструкцій фахівців, і завдяки цьому детальніше ознайомитися з продукцією Siltek та сферою її застосування, переконатися в її високих експлуатаційних характеристиках та показниках якості.

Своєю ексклюзивністю та вишуканістю вразив стенд ТМ «Авеню», представлений на інноваційному майданчику «ENERGY & ECOTECHNOLOGY: енергозберігаючі та екологічні технології».

Подібна до натурального каменю бетонна бруківка, презентація для колор-мікс, лайнстоун, рішення для фасадів, що є втіленням сміливого дизайнерського задуму, створили атмосферу приватного подвір'я. Тут гармонійно поєдналися сучасні елементи ландшафтного благоустрою та опорадження з деталями екстер'єрних рішень.

Також у рамках виставки ПБГ «Ковальська» організувала низку тематичних прес-конференцій, на яких були присутні представники будівельної галузі та засобів масової інформації.

23 БЕРЕЗНЯ

На головному стенді Групи відбувся прес-брифінг за участю перших осіб ПБГ «Ковальська»: президента Олександра Пилипенка та генерального директора Сергія Пилипенка. Керівництво компанії провело для гостей екскурс в історію створення Групи, розповіло про мотиви її рестайлінгу, сучасні тенденції будівельної галузі та перспективи ведення бізнесу в Україні і поза її межами.

24 БЕРЕЗНЯ

Сергій Дурицький, головний технолог ТОВ «Бетон Комплекс», виступив із доповіддю про спеціальні бетони та технологічні рішення в будівництві на відкритій конференції «Бетон: основні тенденції та особливості розвитку ринку».

25 БЕРЕЗНЯ

Василь Немикін, директор ПрАТ «Термінал-М», розповів про специфіку реалізації будівельних сумішей ТМ Siltek у регіонах України, а фахівці заводу ознайомили присутніх з новинками продукції, їхніми властивостями та перевагами.

«Ми уважно вивчаємо ринок конкурентів, враховуємо їхні недоліки та працюємо над вдосконаленням власної стратегії виробництва і продажу будівельних сумішей. Одним із основних завдань стало ефективно розподілення наших територіальних менеджерів. Крім того, активно залуцаємо до співпраці нових партнерів, намагаємося адаптувати продукцію для різних цінкових сегментів», – зазначив у своїй доповіді Василь Немикін.

Не менш цікавими виявилися виступи його колег Олексія Сидоровського, технічного консультанта ПрАТ «Термінал-М», та Катерини Лобинцевої, керівника напрямку вододисперсійних матеріалів.

«Звичайно, ми дослухаємося до думки наших клієнтів і враховуємо їхні побажання. На початку 2016 року ми випустили інтер'єрні продукти в малій тарі: фарби об'ємом 0,9 л та готову шпаклівку по 5 кг. Розробили низку рекламних матеріалів: стенди зі зразками та буклети. Зараз розробляємо палітру відтінків Siltek Facade, де буде представлено стійкі та довговічні кольори для фасадів», – підкреслила Катерина Лобинцева.

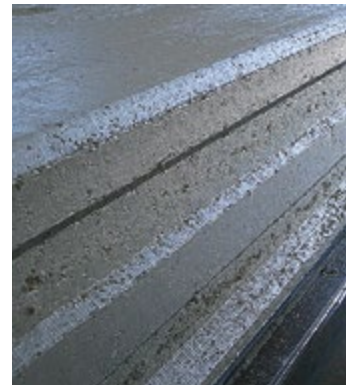

Під час 4-денного відкритого діалогу між учасниками будівельного ринку, виробниками, постачальниками, споживачами, представниками державних структур, професійними об'єднаннями та ЗМІ вдалося дійти висновку, що вітчизняні підприємства, в тому числі й Група «Ковальська», можуть гідно конкурувати з іноземними компаніями.

Крім того, попри складну економічну ситуацію в країні, будівельна галузь продовжує розвиватися, нарощувати свій потенціал, пропонуючи споживачам широкий спектр якісної продукції.

БІЛЬШЕ МОЖЛИВОСТЕЙ: ЗАПУСКАЄТЬСЯ НОВА ТЕХНОЛОГІЧНА ЛІНІЯ

У червні завдяки успішній співпраці Групи «Ковальська» з компанією NORDIMPIANTI, відомим італійським виробником технологічного обладнання, на заводі «Бетон Комплекс» відкриється друга лінія з виготовлення багатопорожнинних плит перекриття. Нагадаємо, що першу лінію було запуснено в 2012 році.

ПБГ «Ковальська» постійно удосконалюється і демонструє вітчизняному ринку європейську якість продукції та новітні технологічні можливості. 16 червня завдяки успішній співпраці Групи з відомим італійським виробником технологічного обладнання — компанією Nordimpianti, на заводі «Бетон Комплекс» відкрито другу технологічну лінію з виготовлення багатопорожнинних плит перекриття. Нагадаємо, що першу лінію було запуснено у 2012 році.

Нова модель «Екструдера» EVO E150 вважається унікальною на будівельному ринку України, адже технологія дозволяє виготовляти багатопорожнинні плити перекриття номінальною шириною від 1100 до 1500 мм. Вироби використовуються у зведенні об'єктів житлового та комерційного призначення, значно підвищуючи їх якісні характеристики та прискорюють процес будівельних робіт. Водночас, з використанням методу поздовжнього різання можна виготовляти також плити шириною 1350 мм, 950 мм, 750 мм і 550 мм.

Виробничі потужності нової лінії складають до 630 погонних метрів плит на добу, а це близько 180 тис.п.м на рік.

Переваги застосування технології безопалубного формування досить суттєві: висока якість продукції, різноманітні розміри плит перекриття та значне заощадження енерговитрат.

Крім основної формувальної машини, лінія укомплектована допоміжними механізмами — універсальною машиною очищення і підготовки виробничих стендів, пилами для поперечного та поздовжнього різання, підйомними механізмами для переміщення виробів і викатними колісними платформами.

«Екструдер» EVO E150 — повністю автоматизований комплекс, який потребує мінімального втручання оператора. Одразу після запуску лінія функціонуватиме у напівавтоматичному режимі — з подачею бетону за допомогою крану. Повний виробничий процес здатна забезпечити бригада до восьми спеціалістів.

KYIV HALF MARATHON-2016: НА ОДНІЙ ХВИЛІ, В ЄДИНОМУ РИТМІ

17 квітня у столиці відбувся VI Київський міжнародний півмарафон **Nova Poshta Kyiv Half Marathon-2016**. Це вже традиційний і наймасовіший захід світового масштабу, який цього року об'єднав 7 100 спортсменів із 43 країн світу, що на 900 учасників більше, порівняно з минулим роком.

Переможцями головного забігу на 21,0975 км стали Тарас Сало (01:04:41) та Ганна Носенко (01:13:55). Обидва спортсмени оновили рекорд траси. Фінішний час тепер уже дворазового переможця Київського півмарафону Тараса Сало став найкращим! Легкоатлет отримав спеціальний приз від автомобільного партнера – компанії Renault, у розмірі 5 000 грн. Таку саму нагороду дістала й Ганна Носенко за свій результат.

У забігу на 10 км вдало фінішували Віктор Лисенко (№ 5868) із результатом 00:59:03 та Ігор Шершень (№ 5627) із результатом 00:59:40, а учасником на дистанції 5 км став Володимир Козлов (№ 7811) із результатом 00:27:03.

ПБГ «Ковальська» щиро вітає свою команду, адже для кожного дистанція,

яку він здолав, – це ще одна перемога в особистому заліку.

«Це наче фізична залежність. Спробуєш раз – обов'язково буде і другий, і третій... Для декого це є сенсом життя, хтось вважає це захопленням, а де-

Наші герої

У спортивних заходах взяли участь і працівники Промислово-будівельної групи «Ковальська», які цього разу сформували команду із 7 осіб. Четверо з них успішно здолали відстань у 21,0975 км:

Дмитро Хоменко (№ 1689)
із результатом 01:32:27;

Іван Ніжнік (№ 756)
із результатом 01:37:54;

Роман Томс (№ 507)

із результатом 01:47:56;

Олександр Стоян (№ 980)
із результатом 02:06:55.

хто – відпочинком. Але так чи інакше, спорт допомагає виховувати силу волі, розвиває витривалість, дозволяє підтримувати гарну фізичну форму. Нині це доступно кожному, потрібно лише знайти свій спортивний стиль життя. Перебувати в оточенні усміхнених, здорових та активних людей – це неймовірно задоволення. Наче ти на одній хвилі з ними, наче живеш разом з ними в єдиному ритмі», – коментує свої враження Іван Ніжнік, керівник відділу маркетингу і реклами ПБГ «Ковальська», постійний учасник Kyiv Half Marathon у забігу на 21,0975 км.

60 РОКІВ БУДУЄМО УКРАЇНУ

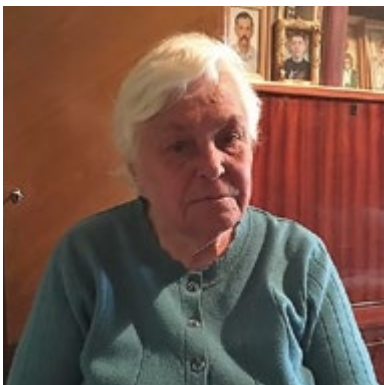
Цей рік — ювілейний для нас та багатьох наших працівників. Хтось святкує своє 60-річчя, а хтось — трудові 60 років. Завдяки спогадам ветеранів праці та баченням майбутнього теперішніх працівників ми можемо, ніби у машині часу, зазирнути в минуле та зрозуміти сьогодення нашої компанії. Запрошуємо вас здійснити подорож разом з нами на ПАТ «ЗЗБК ім. Світлани Ковальської».

Коли про комп'ютери навіть не мріяли...

Нині молодим фахівцям складно уявити, що були часи, коли не існувало електронних помічників — комп'ютерів, програм, спеціальної вимірювальної техніки. А ось Марія Тихонівна Овраменко, за плечима якої — 60 років роботи в будівельній сфері, дуже добре пам'ятає часи, коли покладатися доводилося лише на власні знання та вміння.

З дитинства здібна до точних наук — математики, геометрії, хімії, Марія Тихонівна знайшла своє покликання в такій відповідальній професії, як працівник лабораторії залізобетонного заводу. Майже все своє трудове життя провела тут: була лаборантом, інженером, начальником відділу та навіть на пенсії продовжувала працювати.

**МАРІЯ
ТИХОНІВНА
ОВРАМЕНКО**

«Ми відповідали за сировину, за дотримання ГОСТів, дозування на бетонно-сумішному вузлі, — каже Марія Овраменко. — Щоранку приходив технолог і говорив, які рецепти на бетон потрібно виписати. Я виписувала, пропарниці робили куби для виробів. Усі дані ретельно заносили до журналу». Спочатку всі виміри робили вручну. Потім у паросиловому цеху встановили термопари — пристрої, що записували показники сили пари. Лаборанти мали слідувати за діаграмами цих показників, їх фіксували на стрічці, яку намотували на величезні стрічкові касети.

Майже 36 років Марія Тихонівна пропрацювала на заводі. За цей час чого тільки не доводилося робити. Наприклад, доставляти на Чорнобильську АЕС кубики бетону для перевірки на морозостійкість, бо власних морозильних камер тоді в лабораторії ще не було. Кубики важили півтонни. Для точної перевірки такі поїздки потрібно було здійснювати досить часто.

Одним з найскладніших процесів було вимірювання вібрації. «Щоб виріб мав рівномірну міцність, а бетон не розшаровувався, за цим показником треба було дуже пильно стежити. Вручну робити виміри було важко та часом небезпечно, але іншого виходу не було. Потім, коли з'явилися вібростоли та вібрографи, стало легше. Поступово для лабораторії заводу придбали сучасний прес для перевірки міцності та розривну машину для перевірки міцності бетону на розрив», — розповідає Марія Овраменко.

Бетон, створений жіночими руками

З подивом Марія Тихонівна пригадує, що на заводі з «нежіночим» ви-

**ОЛЕКСАНДРА
ЛАЗАРІВНА
ПАПУШ**

робництвом завжди працювало багато жінок. Навіть більше — вони обіймали високі та відповідальні посади «чоловічого» призначення. «Завжди із розумінням та повагою, як до матерів, до колег-жінок ставилася Світлана Володимирівна Ковальська, — зазначає Марія Овраменко. — Вона сама багато працювала, постійно була в цеху. Такої відданості справі вимагала і від інших, тому й поважала тих, хто працював сумлінно».

Про жіночу працю на бетонному заводі згадує й Олександра Лазарівна Папуш. Вона з 1956 року почала працювати в будівельній галузі, паралельно отримуючи освіту. «Спочатку я працювала як контролер відділу технічного контролю (контролер ВТК. — Ред.) та одночасно навчалася в Московському інженерному інституті на факультеті будівельних деталей, — роз-

повідает про початок свого трудового шляху Олександра Папуш. — У ті часи з моїм прізвищем вступити до ВНЗ було неможливо, але мені якимось дивом це вдалося. Потрапивши на завод, я відразу опанувала свій фах, мабуть, через дуже гарний колектив. Чоловіки загалом були технологами, а жінки працювали на різних посадах».

Із професією в серці

Контролер ВТК перевіряв виробу та армування, переконувався, що форми для виливання почищено. «Усіляко траплялося, але приемних спогадів, звичайно, більше, — згадує Олександра Лазарівна. — Досить добре пам'ятаю виробництво. На заводі було багато цехів. В одному з них на конвеєрах виготовляли зовнішні та внутрішні стіни, міжповерхові перекриття. Ще був цех з виробництва сантехнічних кабін та шахт для ліфтів». Олександрі Лазарівні Папуш пощастило чи не одній з перших побачити ванну кімнату з вікном. Нині цим нікого не здивуєш, а тоді на завод приїхали італійці і презентували працівникам новинку — сантехнічну кабінку з отвором для фрамуги.

На заслужений відпочинок Олександра Лазарівна вийшла аж у 2009 році, коли їй виповнилося 76! На той час вона обіймала посаду заступника начальника виробничого відділу. Проте професія назавжди залишиться в її серці: «Мої рідні живуть

ВАЛЕНТИНА МИКОЛАЇВНА СЕЛЯНКО,

начальник кошторисно-договірної відділу ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»

за кордоном, тож із онуками часто спілкуюся по Інтернету. Одного разу молодший онук показував мені, яку будівлю він спорудив з конструктора «Лего». Подивилася та й кажу: «Ой, усе, що ти збудував, зараз розвалиться, ти ж лише дві опори поставив!»

Якщо святкувати ювілей, то в дружньому колективі

Навіть з виходом на пенсію працівники продовжують працювати — ми цінуємо наших професіоналів та не хочемо їх відпускати. Тому вдвічі приємно, коли колеги святкують свої ювілеї в дружньому колективі. Цього року 60-річний ювілей відзначає Валентина Миколаївна Селянко, начальник кошторисно-договірної відділу будівельно-монтажного управління.

«За освітою я не будівельник, але потрапила до цієї сфери і почала вчитися з нуля. Новизна мене захопила. Найбільш вражаючим для мене став наш 36-поверховий будинок, відомий як «Корона». Це була перша висотка в м. Києві. Під час роботи відкрила для себе багато нового не лише у своїй професійній діяльності, а, власне, в будівництві. Отак щодня вчуся бути «будівельником», — каже ювілярка.

Кошторисно-договірний відділ відповідає за ведення документації, розрахунок договірної ціни, роботу із субпідрядниками тощо. Щомісяця з'являється щось нове, змінюються нормативи, технології, і за цим потрібно постійно стежити. «За роки моєї роботи багато змінилося. Раніше ми складали кошториси вручну, а зараз є спеціальна комп'ютерна програма. Проте й обсяги виробництва збільшилися. Раніше я вела один об'єкт і обраховувала його на папері, а тепер програма дозволяє все швидко зробити, але потрібно стежити вже за багатьма проектами, — розповідає Валентина Миколаївна. — Надихає та підтримує в роботі колектив. За віком ми всі тут різні, однак завжди допомагаємо один одному. Люблю спілкуватися з молодими фахівцями, тоді навіть краще своїх дітей розумію. Пам'ятаю, коли йшла сюди працювати, то дуже хвилювалася — через вік та незнайому для мене сферу. Проте вважаю, що в житті дуже щастить на гарних керівників та чудові трудові колективи».

ВОЛОДИМИР МИКОЛАЙОВИЧ РЕКУН,

прибиральник,
ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»

Звичка працювати

Дружній колектив, а ще невичерпна жага працювати та приносити користь ось уже 20 років надихають ще одного ювіляра — Володимира Миколайовича Рекуна. Раніше він працював на виробництві, проте з часом через стан здоров'я змінив діяльність. Нині він відповідає за чистоту на виробництві — працює прибиральником на заводі. Про свій робочий день Володимир Миколайович розповідає так: «О 4 годині ранку я вже не сплю, чекаю, коли треба вставати та збиратися на роботу. О 6:30 я вже на трудовому посту. Так звик працювати, що навіть не уявляю без цього свого життя. Буває, коли два вихідні посиджу вдома, то вже й не знаю, куди себе подіти».

Відзначатиме 60-ту річницю Володимир Реkun на роботі та вдома, у сімейному колі. За час роботи на заводі здружився з колективом, хоча, як і будь-де на виробництві, з роками змінювалося не лише обладнання, але й люди. Одні йшли, інші приходили. Це закономірний плин життя — усе змінюється.

Бажаємо нашим ювілярам і усім працівникам, аби зміни в їхньому особистому та професійному житті були лише на краще.

Будівництво — справа складна та відповідальна. Ми пишаємося всіма, хто за ці 60 років проявив професійну мужність і долучився разом з нами до розбудови нашої держави.

ПОЧАТОК ВАШОЇ ІСТОРІЇ У ЖК «ДИНАСТІЯ»

Новий житловий об'єкт, що зводить ПБГ «Ковальська» у Солом'янському районі, по вулиці Митрополита Василя Липківського, 37-а, — це наступний проект компанії із підвищеними вимогами до комфорту. Адже у комплексі реалізовано сучасну концепцію житлового будівництва, де потреби і бажання мешканців не просто враховуються, а стають визначальними. ЖК «Династія» — назва майбутнього комплексу, який стане ідеальним початком нового цікавого життя. Як відомо, усі щасливі родини схожі одна на одну. Свій сімейний шлях вони починають з придбання комфортного житла, яке буде для них осередком радості та успіху. ЖК «Династія» стане першим кроком в історії успішної родини — час оселятися у вашому родовому маєтку та закладати традиції.

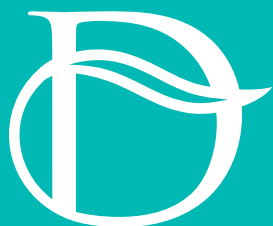
Житловий комплекс «Династія» — унікальне поєднання міста, природи, яскравої архітектурної концепції та сучасних інженерних рішень. З одного боку будинку відкривається мальовничий вид на зелений лісопарк, з іншого — на столичні магістралі та розвинену інфраструктуру. Поруч (5 хв. на автомобілі або 15 хв. пішої ходи) знаходиться Київський центральний залізничний вокзал та станція метро «Вокзальна». Поблизу будинку — спортивний стадіон, магазини, банки, салони краси, центри дитячого розвитку, гімназія та багато іншого, що є доповненням комфортного і зручного життя.

Два будинки комфорт-класу складаються з 9 секцій, висотою від 16-25 поверхів. Кожна будівля спроектована індивідуально, але в єдиному стилі. У комплексі враховані найменші дрібниці, важливі для жителів столичного мегаполісу: продумані і різноманітні планування, сучасний паркінг, зелений та затишний внутрішній двір, упорядкована територія з дитячим і спортивним майданчиками.

ЖК «Династія» — місце, де продовжуються традиції і починаються нові історії.

Початок вашої історії

ДИНАСТІЯ

ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

Розташування

Один з центральних районів столиці, поруч із живописним Солом'янським лісопарком. Вигідне розташування забезпечує гарну транспортну доступність до основних магістралей міста. Поруч знаходиться повний комплекс побутових послуг, спеціалізована школа, медичні заклади, кафе, банки й автосервіс. Від будинку 15 хв. пішки до розважального комплексу «Ультрамарин», в якому є кінотеатр, боулінг-клуб, ресторан, та 5 хв. на автомобілі до Київського центрального залізничного вокзалу.

Безпека

Закрита територія, системи відеоспостереження та контролю в'їзду/виїзду автомобілів на територію, якісне освітлення прибудинкових територій та громадських місць. Професійна охорона та найсучасніші системи безпеки працюють цілодобово, щоб ви та ваші діти почувалися впевнено і спокійно у подвір'ї.

Здоров'я та спорт

27 гектарів розкішного лісопарку за кілька кроків від будинку – ідеальне місце для відпочинку. Тут можна чудово провести дозвілля з дітьми, а можна влаштувати пікнік з друзями. Прихильники здорового та спортивного способу життя зможуть відвідувати спортивний стадіон, що знаходиться поруч з будинком. У ЖК «Династія» ваше дозвілля буде комфортним та різноманітним.

Високий рівень обслуговування

ЖК «Династія» будують із застосуванням сучасних інженерних рішень та високоякісних матеріалів. Автономні газові котельні, безшумні високошвидкісні ліфти, енергозберігаючі вікна та двері. У кожному під'їзді цілодобово працюють консьєржі.

Я ТВОРЧО СТАВЛЮСЯ ДО БУДЬ-ЯКОЇ РОБОТИ

Ландшафтний дизайнер Євгенія Плешкова дивовижно поєднує творчість та практичний підхід, тому так натхненно та завзято працює над кожним об'єктом. Ми поцікавилися, що для неї є джерелом натхнення, та запитали про те, як вона знаходить спільну мову з клієнтами, аби завжди отримувати найкращий результат.

Моноліт: У компанії Ви відповідаєте за цікавий сегмент – планування ділянки та оздоблення її тротуарною плиткою. Чому Ви обрали саме цей напрямок ландшафтного дизайну?

Євгенія Плешкова: Коли я навчалася в Національному авіаційному університеті на факультеті архітектури та дизайну, то навіть не думала, що займатимусь саме зонуванням прибудинкових територій, розбивкою на доріжки та всіма роботами, пов'язаними з ландшафтним дизайном, хоча моя спеціальність — «Дизайн навколишнього середовища». Після закінчення університету я працювала в архітектурному бюро та відповідала за розробку робочих креслень проєктів приватних будинків. Ще спробувала себе як дизайнер журналу — корпоративного видання компанії, яка надавала послуги з монтажу шинообладнання для автомійок та СТО. Я завжди була відкритою до експериментів і цікавих пропозицій, тому, напевно, доля вирішила, що на цьому етапі мого про-

фесійного життя я маю проявити себе в такій вузькопрофільній сфері ландшафтного дизайну, як оздоблення тротуарною плиткою. І ось я тут почуваюся на своєму місці.

М.: Ким Ви хотіли бути у дитинстві, та чому, власне, вирішили вступити на факультет архітектури та дизайну?

Є.П.: З вибором цієї професії мені допомогла моя родина. У старших класах школи я хотіла бути лікарем або художником. Спеціальності кардинально різні, проте інтерес до них і досі дивовижним чином поєднується в моїх уявленнях про роботу. Інтуїтивно я більше схилилася до художньої сфери, хоча не бачила себе художником у мистецькому розумінні. Мої рідні відчували, що мені потрібно розвиватися саме в цьому напрямку, і порадили стати архітектором. Це був ідеальний вибір, адже професія включає й творчу художню складову, й практичну. Крім того,

я добре знаю математику, тому все склалося саме так, як мало бути.

М.: Не жалкуєте, що не стали лікарем?

Є.П.: Насправді, я й зараз захоплююся біологією та природничими науками, тому цей зв'язок не втрачено. Але коли я розмірковувала щодо медичної спеціальності, яку б хотіла обрати, то ніколи не могла визначитися. Навіть зараз. Мені цікаво все, але не на рівні лікаря-терапевта. Тому щодо обраної професії не жалкую. Але якби все склалося інакше, то я б, напевно, стала біотехнологом чи працювала у лабораторії.

М.: Мабуть, частково ця мрія вже здійснилася. Ви вже працюєте в лабораторії... дизайну.

Є.П.: (Посміхається). Так, щось у цьому є. Моя робота передбачає дослідження, аналіз та пошук найкращих варіантів, вибір матеріалів, підбір кольорів тощо. І справді, щось схоже на лабораторію.

М.: Розкажіть детальніше, як відбувається процес роботи та як Ви співпрацюєте із замовниками?

Є.П.: Усе починається із ознайомлення з ділянкою. Насамперед мені потрібно побачити, який вигляд має територія, який стиль будинку, які кольори переважають. Не завжди є можливість приїхати на об'єкти. Часто вони знаходяться в інших областях України — Закарпатській, Житомирській, Чернігівській. У цьому випадку мені достатньо фотографій ділянок та розмірів відповідно до будівельних планів. Для початку цього досить. Наступний етап — це спілкування із замовником. Я дізнаюся про його побажання, мрії та уявлення. Хтось хоче від порогу й до воріт вимостити подвір'я плиткою, а хтось, навпаки, хоче більше зелені. Важливо зрозуміти, яким буде зонування території, тобто які ділянки хоче мати замовник — альтанку для відпочинку, ігрову зону для дітей тощо.

М.: Для Вашої роботи треба, крім усього іншого, бути ще й гарним психологом, аби зрозуміти клієнта, його характер, амбіції. Ви вже добре відчуваєте людей? Які замовники найчастіше зустрічаються?

Є.П.: Трапляються різні клієнти. Інколи справді треба бути психологом, щоб вислухати людину. Не завжди це стосується її прибудинкової ділянки та нашої роботи. Людям потрібно висловитися, щоб відкритися, вивільнити енергію, зрозуміти свої бажання. І тоді я можу отримати від них інформацію і для своєї роботи.

У моїй практиці було багато «легких» клієнтів. Були проекти, над якими ми працювали в команді з ландшафтними дизайнерами, разом були на об'єктах,

“Процес роботи над проектами так захоплює, що я навіть не помічаю, як минає час”

планували, доповнювали один одного цікавими елементами. І результат був відповідним. Це випадки, коли клієнти довіряють роботу професіоналам і повністю на них покладаються.

Але були й «складні» клієнти. Звичай це люди, які не знають, чого хочуть. Найчастіше буває так: ми спочатку працюємо з одним із подружжя, а на фінальному етапі приєднується другий, який відповідає за фінансову частину. І доводиться змінювати весь проект, щоб усі були задоволені і в сім'ї замовників панували мир та злагода.

М.: А чи є у Вас або у Ваших батьків приватний будинок, де Ви займаєтеся ландшафтним дизайном?

Є.П.: Так, у моїх батьків є дача, проте я не веду цей проект (посміхається). Там усе облаштовано природою, і я не втручаюся.

М.: Напевно, бережете сили та ідеї для власного будинку мрії? До речі, яким Ви його бачите?

Є.П.: У моїй уяві — це будинок, біля якого буде двір з великими газонами. Усе буде зроблено в стриманих тонах, лаконічно, без зайвих елементів. Легко, просторо, вільно та світло. У дворі обов'язково буде невеликий басейн та маленькі алейки. Навколо буде затишно та комфортно. Я хочу, щоб це було місце, де можна відпочити душею та приємно провести дозвілля.

М.: Дуже натхненно розповідаєте... А звідки Ви черпаете ідеї для проектів? Чи є у Вас муза?

Є.П.: Ідеї спадають на думку під час спілкування із замовником, коли я розумію його бачення та бажання. А взагалі я часто переглядаю різноманітні сайти, зарубіжні канали, програми про дизайн, будівництво та архітектуру. Це мене надзвичайно надихає і дарує безліч творчих ідей та фантазій.

Моя муза — це люди, які мене оточують, яких я відчуваю. Це піднесений настрій, коли я хочу творити, створювати те, що даруватиме радість мені й оточуючим. Для мене важливою є підтримка у справах та починаннях. Я рада, що поруч зі мною є людина, яка розуміє мене і може дати пораду.

М.: Чим Ви займаєтеся у вільний від роботи час?

Є.П.: У мене багато захоплень. Я досі не визначилася з найулюбленішим — мені цікаво все. Я фотографую, люблю готувати щось смачненьке. Навіть коли пізно повертаюся з роботи, можу до ранку пекти торти. Обожаю грузинську кухню, готую вдома дуже багато українських традиційних страв — це моя кулінарна пристрасть. Також люблю малювати олією, захоплююся цим ще з шостого класу. Я вважаю, що світ досить різноманітний і цікавий, тому завжди треба відкривати для себе щось нове, ризикувати, експериментувати. Це мій підхід і до роботи, і до життя в цілому.

ІТАЛІЄЦЬ З УКРАЇНСЬКИМ СЕРЦЕМ

Кажуть, що творчість та працьовитість не мають батьківщини. Вони живуть там, де можуть проявити себе, їхню мову розуміють на різних континентах. Герой нашого матеріалу є творчою, працьовитою, тому, напевно, і дуже непосидючою людиною. І пристрасть він має незвичайну — не до малювання чи музики, а до підприємництва. Приємно, що давати життя новим проектам і розвивати їх він вирішив в Україні — державі, яку вважає найперспективнішою для ведення бізнесу. Удвічі приємніше, що партнером для реалізації своїх ідей він обрав саме ПБГ «Ковальська». Тож знайомтеся — Вінченцо Тріана, італієць з українським серцем.

Моноліт: Вінченцо, як Ви опинилися в Україні? Невже Італія так легко відпустила такого талановитого підприємця?

Вінченцо Тріана: Я народився на Сицилії, але ще з дитинства відчував, що мені затісно на цьому маленькому острові. Дуже люблю Італію, там залишилися мої рідні та близькі. Проте на одному місці не те, що не хочу, а просто не можу всидіти. Пам'ятаю, коли закінчив школу і мені виповнилося 18 років, перше, що я зробив, — це придбав квиток на літак до Нью-Йорка. Дуже хотів побачити Америку. Це була моя мрія. Зовсім не знаючи мови і не маючи там нікого знайомого, я прожив у Америці чотири місяці. Трішки навчився розмовляти англійською, знайшов підробіток та зрозумів, що світ можливостей — безмежний. З таким відчуттями у серці й крокував далі по життю, багато мандрував, жив у різних країнах. Сьогодні маю бізнес-проекти в Росії, ОАЕ, Італії. А Україну вперше відвідав 1999 року під час відрядження.

М.: І Вам тут сподобалося?

В.Т.: Я одразу відчув великий потенціал цієї країни, тому згодом сюди неодноразово повертався. Активно працювати в Україні і впроваджувати свої проекти я почав у 2010 році. А весь цей час перебував між Україною, Італією та Росією. Але серце обрало саме вашу країну. Кажу «серце», бо на українській землі я започаткував свій найкращий та найуспішніший проект — мою сім'ю.

М.: Тобто можна сказати, що Україна полонила Ваше серце, душу та думки?

В.Т.: Саме так. Я познайомився тут зі своєю дружиною Ольгою, започаткував бізнес та почав будувати дім для родини. Тож можна сказати, що хоч я і «проріс» на Сицилії, та коріння пустив аж в Україні.

М.: Розкажіть, будь ласка, детальніше про свій український бізнес-проект.

В.Т.: Два роки тому розпочалося будівництво мого бізнес-центру. Інвести-

ційна вигода цього проекту — отримання прибутків від здавання в оренду офісів. Особливість новобудови полягає в тому, що в комплексі перший поверх буде відведено під складські приміщення. Тобто потенційними орендаторами простору будуть компанії, яким потрібен склад на місці. Це європейська система організації бізнесу. Погодьтеся, зручно, коли у магазину чи менеджерів, що продають товар, продукт знаходиться під рукою. Бо коли між складом, де зберігається товар, та офісом, де його продають, велика відстань, то часто-густо трапляється так, що після укладання угоди про продаж поки клієнт доїде до складу, виявляється, що продукція скінчилася тощо. І клієнт не задоволений, і продавець псує собі репутацію. У нашому проекті передбачено, що територіально все буде поруч.

М.: Справді, цікавий підхід, раціональний. А чому Ви обрали саме ПБГ «Ковальська» для реалізації цього проекту? Можливо, Вам хтось порадив?

В.Т.: Власне, до початку будівництва, буваючи час від часу в Україні, я жодних уявлень не мав про будівельний ринок. І коли з'явилася потреба, то просто почав самостійно шукати. Я багато мандрую світом і звик усе перевіряти сам. Методом проб і помилок співпрацював з кількома компаніями. Коли бачив, що це не те, що мені потрібно, прощався і починав знову. На «Ковальську» натрапив абсолютно випадково. Ім'я досить відоме в сфері будівельних матеріалів та будівництва, але не тільки це спонукало мене розпочати співпрацю.

“МОЄ
СЕРЦЕ
ОБРАЛО
УКРАЇНУ”

М.: А як Ви зрозуміли, що «Ковальська» — це той партнер, якого Ви так довго шукали?

В.Т.: Я — людина практична, тому звик довіряти не стільки відчуттям, скільки фактам. Я все перевіряв, і результат мене задовольнив. Перший бетон, який я купив у «Ковальської», я дуже прискіпливо перевіряв і аналізував. Возив тестувати до Італії, бо якість — це в італійців у крові. Результати всіх перевірок були дивовижними. Я зрозумів, що можна поручитися за цей бетон і блоки, а ще можна довіряти людям, які виготовляють ці

матеріали, і в інших питаннях. Повторюся, що досвіду в будівельній сфері, тим паче в українській, я не мав. Мені потрібні були люди, які підкажуть, що і як робити. Ось так і вийшло — шукав матеріали, а знайшов компанію, якій можна довірити весь проект під ключ.

М.: Приємно це чути, особливо від іноземця. Чи не виникали у Вас сумніви щодо ведення бізнесу в Україні і партнерства з українською компанією? Адже, зважаючи на нестабільну ситуацію, нашу країну називають ризикованою для інвестицій...

В.Т.: Жодних сумнів у мене не було. Можна сказати, що старт моєї підприємницької діяльності в Україні збігся з подіями на Майдані. У 2013 році було важко, але мене це не лякало. Я вважаю, що люди все робили правильно, добивалися демократії. Через ті зміни треба було всім пройти, і мені теж. А коли кажуть, що в Україні немає стабільності, я завжди запитую: «То скажіть, де зараз стабільно?». Чотири роки тому в Америці була криза, і її наслідки всі відчувають і дотепер. Європа розпадається, а Україна — молода країна. Усе, що тут з'явиться, буде новим у прямому сенсі цього слова.

М.: У Вас досить сміливий підхід, навіть ризикований. Як у справжнього підприємця!

В.Т.: Дякую! Я завжди дивлюся вперед, на перспективу. Не адаптуюся до обставин — це ніколи не приводить до успіху. Я створюю щось своє. Тому мені так подобається Україна. Тут сприятлива атмосфера для появи всього нового. Старі європейські країни, такі як Німеччина, Франція, Італія тощо, уже давно сформувалися і не зміняться. Будь-які інновації в них потребують великих зусиль, тому втілюються рідко і зазвичай склад-

но. В Європі все уже усталене, а Україна — неначе чистий аркуш, на якому можна написати все, що завгодно.

М.: Іноземцям завжди краще видно переваги та недоліки України як держави, що розвивається. Ви ніби з боку дивитесь на те, що ми просто не помічаємо. На що нам, українцям, потрібно звернути увагу, щоб стати частиною Європи?

В.Т.: Україна споконвіку є частиною Європи, я б сказав, навіть її найбільшою частиною. Подивіться на карту: Україна — найбільша за площею європейська країна. Якщо поділити площу України на кількість населення, то на одного українця припадає досить багато. Ті самі Франція чи Італія не можуть цим пишатися, там мало землі і багато людей, тому їй простору для реалізації ідей мало. Тож використовуйте свої природні можливості, землю.

Ще мені дуже подобається, що в Україні все інноваційне. Ось, скажімо, в Києві нормальна швидкість Інтернету становить 100 Мбіт/с і навіть більше, тоді як в Італії — 15 Мбіт/с максимум, а на Сицилії — усього лише 2 Мбіт/с. Моя бабуся в свої 80 років вперше дізналася, що таке Інтернет, і вона уже не дізнається про існування швидшого Інтернету, ніж 2 Мбіт/с. А ваші бабусі одразу познайомилися з найсучаснішими технологіями. А все через те, що в Італії кабелі прокладали давно і вони не розраховані на більшу потужність. Щоб їх осучаснити, потрібні мільярди євро. В Україні ж усе робиться з нуля, тому воно одразу відповідає вимогам часу. На те, на що я на Сицилії витрачаю три дні, в Україні мені вистачає три години. Ще одна показова паралель — будівництво метро. В Україні відразу будують сучасні нові станції. І уявіть собі, скільки всього потрібно, щоб переобладнати старі, а таких в Європі дуже багато. Для того, аби створити щось нове, в Україні потрібно на 80% менше ресурсів, аніж в Європі.

М.: І справді — ми навіть не замислювалися над розвитком інновацій в Україні. Ви порівняли Україну з чистим аркушем паперу. Мабуть, головне, щоб професіонали «писали» на тому аркуші дуже відповідально. Як гадаєте?

В.Т.: Безумовно. Зараз, як ніколи раніше, все залежить від професіоналів.

Чим більше їх буде, тим комфортніше буде в Україні і громадянам, і бізнесменам, і інвестиціям. Я радий, що в цій країні багато кваліфікованих фахівців. Компанія «Ковальська» — ще один доказ цього. Але без допомоги держави, звичайно, також не обійтись. Українські компанії можуть експортувати свою продукцію, а завдання держави — налагодити міжнародні ринки збуту. Бажаю вам мудрих політиків, які це реалізують.

М.: Наскільки Вам комфортно працювати з українцями?

В.Т.: Мені з усіма подобається працювати, але за однієї умови: якщо людина — професіонал і готова навчатися. Це найголовніше. Тоді я можу працювати в будь-якій країні.

М.: Ви не сумуєте за батьківщиною?

В.Т.: Є люди, яким імпонує стабільність, а є ті, яким до вподоби постійні зміни. Пізнавати щось нове подобається мені набагато більше, ніж жити в добре знайомому місці. Я часто приїжджаю до Італії у справах і до родини, тому не встигаю засумувати. Тим паче, мені не дають впадати в смуток інші культури, менталітети, мови, державні устрої, які я для себе відкриваю. В Італії я вже зробив усе, що хотів, а тепер

черга інших країн. Світ — великий, переїхати можна в будь-який момент, але я поки хочу спробувати себе тут, в Україні. Я не боюся змінювати міста й країни. Головне — знати, що хочеш робити. А от в тому, як це зробити та з яких матеріалів, допоможуть професіонали, які, я вірю, є всюди. Українцям треба більше вірити в свої сили і довіряти один одному, тоді все буде добре. Злагода і благополуччя держави починається зі злагоди в серці кожної конкретної людини, продовжується у справі, якою вона займається, а далі збільшується і збільшується. Тож використовуйте усі можливості та займайтеся тим, що дарує вам задоволення. Тепер усе залежить лише від вас.

ІМПЕРАТОРСЬКІ АРКИ ТАМА

Університет мистецтв Тама було відкрито в Токіо 1935 року як Імператорську художню академію. Нині навчальний заклад вважають одним із найкращих у Японії, адже з його стін вийшли справжні культуртрегери — Кашіва Сато (графічний дизайнер), Іссей Міяке (модельєр), Наото Фукасава (промисловий дизайнер).

До складу університету входять два кампуси, розташовані в різних частинах міста, музей мистецтв, зала для проведення семінарів і бібліотека — справжній предмет гордості. У ній зберігаються приватні колекції відомого художника Шузо Такігучі та поета Кацую Кітазоно, а також спеціалізована література. Коли виникла потреба розширити бібліотеку, спроектувати нову будівлю доручили відомому архітектору Тойо Іто. Територію під неї відвели в передмісті Токіо, в парковій зоні на пологому схилі. Другу бібліотеку назвали Насхіої [Хатіодзі] (на честь містечка, де вона розташована).

МІСЦЕ ЗУСТРІЧІ

До появи бібліотеки Насхіої єдиним в університеті місцем, де студенти могли неформально спілкуватися з викладачами, була кав'ярня. Тож Тойо Іто вирішив створити не просто книгосховище, а багатофункціональний простір — те, що зараз називають коворкінгом. Спочатку його планували оформити у вигляді відкритої галереї уздовж центральної магістралі студмістечка, аби студенти, переходячи від одного кампуса до іншого, проходили через читальні зали. Згодом від цієї ідеї відмовилися на користь окремої будівлі з величезними хаотично розташо-

ваними арокними вікнами. Перевага фінального концепту очевидна — бібліотека припиняє бути транзитною зоною, а стає затишним місцем для відпочинку та навчання.

СУЧАСНА АРХІТЕКТУРА

Архітектура будівлі унікальна — ззовні й усередині вона складається з арок. Автори проекту не передбачили жодної прямокутної стіни. Арки виготовлено зі сталевих пластин і залиті бетоном. Завдяки продуманій формі вони надзвичайно витончені, проте здатні витримувати динамічні навантаження на підлогу другого поверху. Прольо-

ти конструкцій становлять 1,8-16 м, товщина однакова — 200 мм. Така архітектура робить бібліотеку подібною до старовинних європейських монастирів чи готичних соборів. Величезні вікна забезпечують достатню кількість сонячного світла, тому не виникає моторошних, «печерних» асоціацій.

Арки візуально розділяють приміщення на кімнати, межі яких доволі умовні, адже простір залишається відкритим. Полиці й столи для навчання різної форми, скляні перегородки, що функціонують як електронні дошки оголошень, та інші елементи інтер'єру створюють відчуття затишку й усамітнення. З іншого боку, усі зали оформлено в одному стилі, тому інтер'єр сприймається цілісно.

Перший поверх функціонує радше як коворкінг: проектор, столи уздовж панорамних вікон (за конструкцією подібні до барної стійки), стелажи зі свіжою пресою закликають студен-

тів приємно провести час і відпочити. Тут можна влаштувати виставки й різноманітні заходи.

ВІДКРИТТЯ ЩОДНЯ

Нова бібліотека стала місцем, де кожен може відкрити свій стиль взаємодії з книгою. Блукаючи серед бетонних конструкцій, стелажів, м'яких меблів, немов серед дерев у лісі, студент обирає найзручнішу «галявину», де можна відпочити й повчитися. Тема взаємодії з природою в проекті — головна: вікна-арки виходять на парк, тож відчуваєш себе ніби під перголою в саду. Молодь у захваті від нової локації, адже тут зручно зустрічатися, спілкуватися з друзями чи консультуватися з викладачами. Оригінальна архітектура надихає майбутніх художників, дизайнерів, фотографів, акторів, музикантів на творчі пошуки. А це і є головною місією університету мистецтв.

КНИЖКОВИЙ храм

Зона бібліотеки знаходиться на другому поверсі, піднятися на який можна звивистими сходами. Книжки й альбоми зберігаються на низьких стелажах, між ними — учнівські столи різного розміру. Округлі форми меблів продовжують радіальну тему арок. Для зручної роботи в одному із кутів розміщено копіювальні машини, якими студенти користуються безкоштовно.

Усього в бібліотеці Насхіюї зберігається близько 77 тис. книжок японською мовою, 47 тис. примірників іноземної літератури й архівується 1,5 тис. найменувань періодичних видань. Більша частина колекції охоплює спеціфічні галузі образотворчого мистецтва, дизайну й архітектури — від довідників базових понять до передових дослідницьких матеріалів. Аби студенти орієнтувалися у світовому арт-процесі, в бібліотеці збирають каталоги іноземних виставок.

СОЛОДКА ІСТОРІЯ ЛЮБОВІ ДО СІМЕЙНОЇ СПРАВИ

Найсмачніші страви готують лише щасливі кухарі. Цей принцип, певно, можна застосувати до будь-якої професії чи справи, за яку береться людина. Водночас задоволення від роботи надихає, спонукає вдосконалюватися та розвиватися в різних сферах життя. В'ячеслав Пшеничний, комерційний директор ПАТ «Дарницький завод ЗБК» та його дружина Світлана — серед таких щасливчиків. Спільна улюблена справа — секретний інгредієнт їхніх кулінарних шедеврів. Про смачні складові свого солодкого хобі та щасливого сімейного життя розповідає подружжя Пшеничних.

СПОЧАТКУ БУВ... ТОРТ

Любов до випічки у В'ячеслава та Світлани — родом з дитинства. «Моя мама все життя пекла. У неї навіть є фірмова страва — торт «Мадонна». Звичайний медовик, проте ми його так називаємо», — розповідає В'ячеслав. У родині Світлани готувати щось солодке любив тато, і вона завжди із задоволенням йому допомагала, а потім почала випікати сама. Тож бажання перетворити випікання на спільне хобі у родині Пшеничних було природним продовженням сімейних традицій.

Про свої перші торти подружжя згадує з гумором: «Найперший був у прямому розумінні цього слова — грудкою! Другий торт ми вирішили спекти як подарунок свекрові. Спеціально для нього вигадали дизайн — торт у вигляді жіночих грудей у білизні. Як для

початківців, він вийшов вдалим, хоча й далеко неідеальним. Власне, мабуть, з нього все й почалося. Хотілося вдосконалюватися, навчитися гарно прикрашати торти, надавати їм потрібну форму».

Зараз, переглядаючи фотографії перших кулінарних досягнень, В'ячеслав дивується: «Як ми могли такі торти дарувати друзям?». Шлях до майстерності тривав чотири роки — саме стільки часу Пшеничні серйозно займаються своїм хобі. За ці роки подружжя не лише перетворилося на професіоналів, а й виробило свій фірмовий кулінарний почерк.

ХОБІ ДЛЯ ВСІЄЇ РОДИНИ

Завдяки солодкому хобі у родині сформувався справжній сімейний підряд, де кожен має свої обов'язки. Світлана пече коржі та готує сам торт, В'ячеслав — відповідає за його декор. Теща Людмила Дмитрівна вирівнює форму. У минулому вона була маляром, тому зараз її талант просто незамінний у кулінарії. Сестра Світлани дуже гарно малює, їй за потреби доручають декор, який вимагає ювелірної майстерності. Відповідальну роль у цьому процесі відіграє старший син Володимир — він ходить до магазину за продуктами. «У дружини є правило: усі інгредієн-

ти повинні бути якісними та свіжими. Економити на продуктах не можна. Масло ніколи не замінюємо маргарином, бо торт смакуватимуть діти. А до тортів для дитячих свят у нас взагалі особливе ставлення. Для них ми використовуємо лише природні барвники. Їхня вартість часом перевищує вартість самого торта, але нам приємно, коли діти задоволені — це найкраща подяка за нашу працю», — розповідає В'ячеслав Пшеничний.

А от удома у Пшеничних ніхто не їсть солодкого, навіть молодший син Артем. Світлана запевняє, що це не через дієти та заборони, просто всі уже його переїли. Адже коли виготовляють два-три торти одночасно, то обрізків лишається майже як на цілий торт. Це добре знають друзі Пшеничних: «Печете торт? Ми прийдемо на обрізки!». Дружня підтримка завжди надихала та стимулювала, тому для друзів В'ячеслав та Світлана роблять торти-подарунки. «Вони навіть перестали замовляти, це вже само собою зрозуміло. Ви ж прийдете? То принесете щось смачненьке... Моя Світлана ніколи не може відмовити», — каже В'ячеслав.

ТВОРЧИЙ ПРОЦЕС

Створення торта — це мистецтво, і так само, як усі шедеври, починається з ідеї. Зазвичай Пшеничних просять зробити торт для якоїсь події, рідше надсилають фото, адже всі хочуть, аби їхній торт був неповторним. Тоді кулінари запитують про винуватця урочистості, його захоплення, щоб зрозуміти, чим можна приємно здивувати. Особливо цікаво працювати над тортами для дітей.

Далі на кухні починається кулінарне дійство. «Бувало, що о 8 ранку ми розпочинали роботу над тортом, а о 8 годині наступного ранку ще її не закінчували. Спали по кілька годин на добу, коли працювали над весільними тортами, — про хвилюючий творчий процес розповідає В'ячеслав. — Тут ще дуже багато залежить від нашого настрою та самопочуття. Колись Світлана допізна пекла (у нас було замовлення на торт у вигляді скорпіона), а потім прийшла до мене втомлена й засмучена та сказала, що нічого не виходить. Я порадив їй лягти відпочити, а сам до 3 години ночі ліпив, щоб зранку дружина встала, а торт уже готовий». Як і в сімейно-

“Хобі не можна перетворювати на гроші. От ми й не перетворюємо, а випікаємо насамперед для власного задоволення”

му житті, турбота та підтримка завжди допомагають.

Але готовий торт — це ще не кінець справи. Складнощі пов'язані з його доставкою. «Якщо хтось нам замовляє торт, то в сім'ї всі дуже переживають, як його доставити. Це найбільший стрес. Можна, звичайно, спекти торт і просто віддати, але якщо його пошкодують при транспортуванні, то враження від торта зіпсуються, а всі витрачені сили зйдуть нанівець. Тому доводиться забезпечувати й доставку своїх творінь», — кажуть Пшеничні.

НАЙСМАЧНІШІ ШЕДЕВРИ ЩЕ ПОПЕРЕДУ

Нині з-поміж найбільших солодких досягнень Світлани та В'ячеслава є 10-кілограмовий торт-прапор, який вони спекли на замовлення для корпоративу, та торт у вигляді фури завдовжки 1 метр. Про нього Пшеничні згадують з особливими емоціями: «Ми зробили цей торт для свого кума-далекобійни-

ка. Це була справжня фура з причепом, номерами, надписами. Займалися тортом цілу добу і дуже ретельно ліпили кожну деталь. У результаті вийшов величезний торт, який стояв на двох табуретках. Іменинник та гості були у захваті, а ми шоковані, що змогли таке зробити».

Незважаючи на всі свої досягнення, Світлана та В'ячеслав продовжують розвиватися у своїй улюбленій справі та постійно експериментують. Світлана відвідує різноманітні кулінарні курси, щоб відкривати для себе нові вершини. Проте підкреслює, що це лише хобі, яке їй якимось дивом вдається поєднувати з постійною роботою асистента директора з маркетингу та обов'язками мами і дружини. І хоча зараз Пшеничні запевняють, що отримують величезне задоволення від випікання саме як від хобі, можливо, колись їхні солодкі шедеври та вдячні клієнти надихнуть подружжя на те, аби перетворити улюблене дозвілля на справу життя.

ШАНС НА ЖИТТЯ: ЯК ДОПОМОГТИ БЕЗДОМНИМ ТВАРИНАМ

Милосердя має безліч облич, і одне з них — допомога братам нашим меншим. Вирішити проблему бездомних тварин, яка нині є досить актуальною для великих міст, можна лише за умови об'єднання зусиль держави, волонтерів та просто небайдужих громадян, таких як ми з вами.

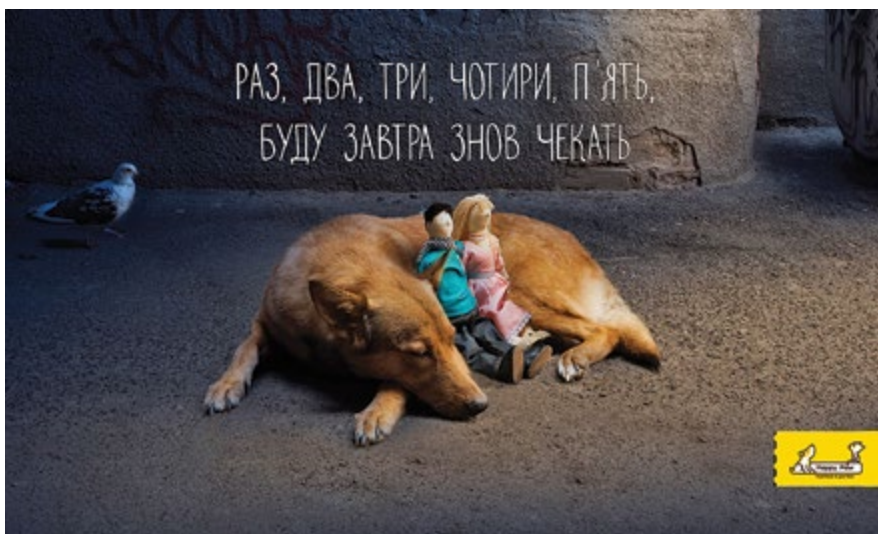

ГОСТРЕ ПИТАННЯ

Бездомні тварини, які ховаються в підворітках та тиняються дворами, — незмінний атрибут будь-якого пострадянського мегаполісу. Вони гинуть під колесами авто, помирають від голоду, а часом кидаються на перехожих. І ставлення людей до цих безхатченків буває різним — від співчуття і жалю до ненависті та відрази... На жаль, місцева влада не може вирішити цю проблему, незважаючи на те, що на це виді-

ляють щороку певні бюджетні кошти. Та й проблема доволі непроста... По-перше, в Україні немає закону, який би зобов'язував власників чіпувати та стерилізувати домашніх тварин, і чисельність бродяжок регулярно поповнюють ті тварини, які загубилися або ж яких просто викинули на вулицю. По-друге, катастрофічно не вистачає комунальних притулків для бездомних тварин, а ті, що існують, працюють на громадських засадах, ентузіазмі волон-

терів та за рахунок пожертвувань. По-третє, відсутня традиція брати тварин з притулків. Більшість людей вважає їх асоціальними, хворими, агресивними, хоча цей стереотип нині активно розвіюється. Для порівняння: у США щороку знаходять нових господарів для 35% тварин з притулку. А у Німеччині якщо дитина просить котика чи песика, батьки насамперед звертаються до притулку. По-четверте, у нас не працює як належить закон про жорстоке

поводження з тваринами. На жаль, досі процвітає догхантерство, та й комунальні служби часто-густо просто трукать бродячих тварин, замість того, щоб опікуватися ними та стерилізувати їх.

СПРАВА КОЖНОГО

Чекати, доки цю проблему вирішать на державному рівні, можна довго. Та чи варто? Уже сьогодні кожен з нас здатен допомогти бездомним чотирилапим друзям — посильно, хто чим може. І для цього, попри упередження, не потрібно великого часового ресурсу чи фінансових вкладень. Варіантів допомоги чимало, і кожен може обрати те, що підходить саме йому. Хтось може регулярно підготовувати вуличних тварин, хтось здатен і на більше — наприклад, пошукати господарів, віднести до ветеринара, щоб полікувати, вакцинувати, стерилізувати... Просто не пройти повз нещасного котика чи песика — це важливо. Може, він загубився? Завдяки вашій увазі та оголошенню на під'їзді або посту в соцмережах він може повернутися до рідної домівки. А якщо господар не знайдеться, ним може стати ви, адже прикипіти душею до щирої волохатої істоти так просто... А коли можливості залишити тварину вдома немає, то ви можете стати його опікуном, оформивши до притулку, та допомагати дистанційно. Вихованця можна буде відвідувати, брати

на вихідні... Ви отримаєте свою порцію любові, а собака чи кіт — цілком благополучне життя та гуманне ставлення. Маючи бажання надати допомогу не одній тварині, ви можете опікуватися зоозахисними організаціями — допомагати фінансово (пожертвами, купівлею корму, наповнювачів для туалетів, ліків тощо) чи інформаційно (виготовленням і розповсюдженням листівок про тварин, які загубилися або ж шукають господарів, оформленням сайту, блогу).

ТВОРИТИ ДОБРО

Ще один важливий аспект допомоги, яка до снаги кожному, — це пояснювати оточуючим, у тому числі й дітям, що жорстоке поводження з братами нашими меншими — це аморально. Запобігайте дитячій жорстокості по відношенню до тварин, вчіть молоде покоління любити та розуміти їх. Ростіть гуманіста у прямому сенсі цього слова. І не залишайтеся байдужими до прохань дитини завести домашнього улюбленця. Якщо, засинаючи, вона обіймає плюшеве цуценя, мріючи щоразу, що вранці песик «оживе», чому б вам не стати чарівником, якому це під силу? І нехай «живим» подарунком буде саме тварина з притулку... Звісно, вимагати від усіх, щоб вони любили та захищали тварин, неможливо. Але розуміти, що вони, як і ми, мають право на життя, повинен кожен.

Контакти притулків для тварин

Нині в Києві діє 4 головних притулки, де сотні собак і котів живуть з надією знайти свою сім'ю, і ще кілька приватних, невеликих. Усі вони потребують нашої підтримки — як матеріальної, так і душевної. Хочете допомогти? Звертайтеся!

«Сіріус»

Київська обл., Вишгородський р-н, с. Федорівка
тел. (050) 424-23-00, (096) 424-23-00

КП «Притулок для тварин»

Київська обл., смт Бородянка, вул. Ветеранів, буд. 2

Товариство захисту тварин SOS

с. Пирогово, вул. Червонопрапорна, буд. 186

Київське товариство захисту тварин

смт Гостомель, вул. Леніна, буд. 213
Притулок домашнього типу «Вольєр № 1»
www.helpdog.org.ua

Благодійний фонд Happy Paw

м. Київ, вул. Казимира Малевича, буд. 86-Л
тел.: (044) 359-03-81
www.happypaw.ua

Дякуємо агентству Strela та благодійному фонду Happy Paw, які працюють задля такої великої справи!

ЗАЗИРНУТИ В БЛАКИТНІ ОЧІ ВОЛИНИ

Кожен має своє уявлення про відпочинок. Комусь до вподоби активні розваги, подорожі, хтось полюбляє спокійне та розмірене дозвілля. І ті, й інші зможуть приємно провести час подалі від міської метушні та отримати незабутні враження в одному із мальовничих місць України — на Шацьких озерах.

Унікальні Шацькі озера у Волинській області визнано Національним парком, який налічує більше тридцяти найчистіших водойм, що знаходяться у глибині густих лісів. 3-поміж них зачаровує своєю неповторною красою озеро Світязь, що входить до списку 7 природних чудес України і оповите древніми легендами.

УНІКАЛЬНІСТЬ В УСЬОМУ

Якщо поглянути на озеро з висоти пташиного польоту, то можна помітити, що його контури нагадують мамонта, який відпочиває серед густого лісу. Узбережжя водойми переважно мілке. Є такі ділянки, де треба пройти близько 150 м, аби вода досягла рівня грудей. Незважаючи на це, мілководдя Світязя

багате на різноманітні рослини та водорості. Величезні розміри озера, його глибина, яка сягає 58,4 м, та географічна локація зумовлюють вітри, які можуть здійняти хвилі висотою більше одного метра. Через неоднакову глибину озера різною є й температура води: у глибоких місцях вона може становити 9 °С, а на мілководді — більше 20 °С. Найвища температура, до якої озеро прогрівалося влітку, становить 30,2 °С, а взимку воно майже ніколи не замерзає.

Дивовижним є й те, що в озеро не впадає жодна річка — Світязь живиться лише підземними водами та опадами. При цьому його вода цілком придатна до споживання і не потребує попереднього кип'ятіння, позаяк високий вміст срібла робить

ЧУТКИ

Місцеві залюбки розповідають туристам історію про те, що на цих озерах полюбляли відпочивати Юрій Гагарін (в народі острів, що серед озера Світязь, ще називають «Островом космонавтів», адже тут начебто свого часу була база відпочинку для радянських космонавтів) та Микита Хрущов. А у Хрущова ніби ще й власний будиночок був на острові. Та, найімовірніше, це все вигадки задля того, аби підвищити інтерес відпочивальників до цих місць, адже ці факти досі нічим не підтверджені.

її кришталево чистою та смачною і знищує всі бактерії.

ДІД-ЧАКЛУН

Якщо вірити місцевим оповідкам, то колись у цій місцині взагалі не було жодних водойм, лише степи та лани. Одного сонячного літнього дня дітлахи випасали там худобу, і з ними був їх вірний друг — собака. Повз малечу проходив старий, на якого пес почав гарчати. Це неабияк розсмішило дітвору і дуже розізлило старого. Той дідусь виявився чаклуном. Він покликав малих та підняв догори величезний камінь, з якого текла джерельна вода. Малі діти потонули у тій воді, а старші пішли за дідом. Старий наказав їм не обертатися. Але цікавість узяла гору: діти перетворилися на липу та явір, а місце, де це сталося, — на острів посеред озера.

Цей маленький клаптик землі сьогодні має романтичну назву «Острів закоханих» і вабить багатьох відпочивальників, які бажають усамітнитися. Але місцеві жителі стверджують, що шлях на острів, який поріс яворами та липами, знають лише вони. Спробуйте дізнатися. Можливо, хтось покаже вам таємну стежину.

І ДУШЕЮ, І ТІЛОМ

Уже давно помічено лікувальні властивості тамтешньої води. Якщо раптом у вас на тілі є рани або порізи, то піс-

ля купання у водоймі вони загоюються значно швидше. Перш за все це пов'язано з наявністю у складі води таких елементів, як срібло та гліцерин, які під час купання ще й роблять шкіру більш еластичною та м'якою. Недарма раніше саме з цього озера брали воду та відвозили до Варшави, де заможні леді ви-

користували її під час косметичних процедур.

Недалеко від озера знаходиться храм, що має незвичайну магнітну силу. Споруду вважають пам'яткою архітектури. Нещодавно при храмі було засновано Петропавлівський чоловічий монастир. Тепер тут можна відпочити не лише тілом, а й душею.

ПЕРЛИНА СВІТЯЗЯ

Риболовля на Шацьких озерах може стати викликом для вудкарів, адже тут водиться величезна кількість риби. Але справжньою перлиною вважають вугра. В Україні сімейство вугрів представлено лише одним видом — вугром звичайним. Ця риба вирізняється поживністю, користю та вишуканим смаком. Місцеві рибалки глузують, що відпочивальники можуть упіймати щуку, судака, коропа, але тільки не вугра. Однак трохи наполегливості та хисту допоможуть і вам виловити цей делікатес.

Сьогодні Світязь — це розкішне озеро, прекрасна природа, витончені пейзажі та лісові масиви Західного Полісся. Тут ви знайдете безліч місць для релаксу, що зосереджені довкола кришталево чистої водойми. Ви отримаєте не тільки естетичне задоволення, а й оздоровитеся та відпочинете душею.

Цікавий факт!

Лише у XVII столітті було визначено, що вугор — це хижа риба, яка може повзти по вологій траві та пересуватися крізь мокрий пісок, долаючи понад 50 км. Коли вугрі досягають семилітнього віку, вони мігрують на нерест до Саргасового моря, адже тільки там є необхідні

та абсолютно унікальні умови для їхнього розмноження. Відбувається це на великій глибині — майже

800 м, а потім риба гине. Але як вугрі потрапляють до озера Світязь? Коли мальок трохи підростає, він з те-

плюю атлантичною течією Гольфстрім вирушає до берегів Європи. Потім, рухаючись на схід, через річки та інші водойми ця таємнича риба потрапляє до озера Світязь. За запахом води молодняк повертаються до водойми, де жили їхні батьки, як то кажуть, за покликком крові.

У ВИРІ ПОДІЙ ЛІТА

Літо — час відпочинку, яскравих емоцій, незабутніх вражень. Залишатися на хвилі позитиву та отримувати неймовірне задоволення допоможе наша добірка. Обирайте те, що вам до вподоби, і насолоджуйтеся.

Національний академічний театр російської драми ім. Лесі Українки | 9 липня 2016 року

ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ СОБАКИ

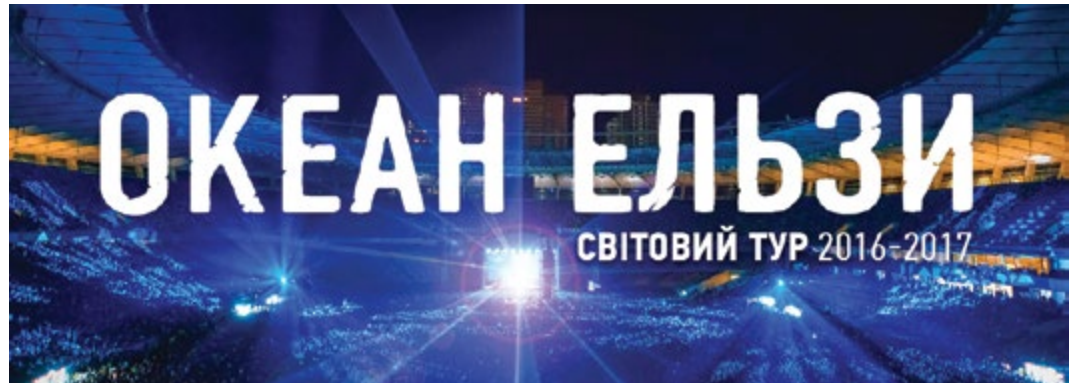
У п'єсі «Двое не считає собаки (історія собаки)» троє героїв — він, вона та пес на прізвище Булька. Чоловіг живе розміреним життям, але одного разу на залізниці, де він працює, знаходить цуцика. І як зазвичай буває, цей песик стає єдиною радістю самотнього чоловіка. Але одного разу постає жорстоке питання: або улюблена робота, або вірний друг. І чоловік робить свій вибір — він збираєть-

ся здихатися пса. За іронією долі ветеринар, що має усипити тварину, — жінка, зі своєю «свою правдою», своїм баченням. Між героями виникає конфлікт. Це зіткнення двох правд, думок, кожна з яких має своє підґрунтя і створює новий імпульс конфлікту. Темперамент у жінки досить жорсткий та «колючий», але за ним прихована безкорисливість та бажання допомогти. Чим закінчиться таке протистояння — дізнаєтеся, подивившись п'єсу.

м. Київ НСК «Олімпійський» |
18 червня 2016 року

ОКЕАН ЕЛЬЗИ. СВІТОВИЙ ТУР

Улюбленець мільйонів українців гурт «Океан Ельзи» вирушає у світове турне. На його концертах просто неможливо не співати і не танцювати, адже кожна пісня добре відома і має глибокий зміст. Творчість «ОЕ» випромінює життєдайну енергію, а витончені та чутливі тексти у виконанні лідера гурту Святослава Вакарчука створюють неймовірний драйв, а часом й наганяють душевну тугу. Ви почуєте улюблені хіти, такі як «Вставай», «Квітка», «Обійми», «Там, де нас нема», «Кішка», «Незалежність», «Друг», «На небі» та безліч інших. Імпульсивне, чуттєве та дуже емоційне виконання нікого не залишить байдужим. Усі виступи цього гурту — це невідомі відданість справі, знайомі слова та гарна музика. На цьому концерті глядачі зможуть заспівати разом з музикантами, порадіти під драйвові хіти та посумувати під ліричні пісні. Захід — масштабний і продуманий до дрібниць. Ви ніколи не пожалкуєте, що відвідали концерт знаменитого «ОЕ».

Київський національний академічний театр оперети | 21 червня 2016 року

МЕРІЛІН МОНРО: ТРИУМФ І АГОНІЯ

Це справжнє одкровення та зображення найбільш суперечливого відрізка життя видатної Монро, яку зіграє талановита Ірма Вітовська. Щастя, кохання, радість та періоди падіння, зради та приниження світової легенди... Музичний супровід у виконанні відомого джаз-бенду під керівництвом Віталія Фізера дозволить більш глибоко проникнути в чуттєвий та складний внутрішній світ Мерилін. Складна доля дарує славу, визнання, захоплення, але разом з цим приходять і залежність від створеного образу, через який вона втрачає себе. Історія, яка заворює покоління, змушує замислитися та пробуджує щось усередині кожного глядача. Оцініть оригінальне бачення життя зірки, незвичне сценічне рішення, чуттєвий живий звук та досить неординарний, резонансний погляд на особистість, яка й донині є еталоном жіночої краси.

м. Ржищів | 24-26 червня 2016 року

ТЕРИТОРІЯ ТВОРЧОСТІ

Наприкінці червня на придніпровських вершинах міста Ржищів, що недалеко від столиці, відбудеться IX Міжнародний екокультурний фестиваль «Трипільське коло-2016». Це унікальна локація, де можна відвідати безліч майстер-класів та семінарів, взяти участь у квестах, етношоу та кінопоказах. На фестивалі кожен знайде, чим зайнятися, а приємний музичний супровід надихне на нові творчі ідеї. Цьогоріч проект присвячено стихії – повітрю. Основним принципом проекту є дотримання догм, що розкривають суть самого «Трипільського кола», – це знаки-символи, глиняні фігури, історичні докази існування древніх людей. Територія «Трипільського кола» відкрита для творчості та креативу, тому тут кожен знайде себе. Основна мета фестивалю – пробудити інтерес до автентичних витоків історії, інтегрувати етнічні та національні традиції в сучасну організацію відпочинку сім'ї та молоді, відкрити приховані творчі набутки гостей. Унікальність фестивалю полягає ще й у поєднанні спортивних, оздоровчих, творчих, музикальних та культурно-просвітницьких аспектів у стилі еко. Якщо бажаєте стати трохи ближчим до витоків історії, вам неодмінно треба відчути цю атмосферу.

м. Кам'янець-Подільський | 1-9 липня 2016 року

ЗЛИТТЯ МУЗИЧНИХ СВІТІВ

Поєднання класичної музики та оперного мистецтва. Що може бути краще?! Другий фестиваль «Опера в мініатюрі» – подія, яка є визначною для усього культурного життя. Це захід, де концерти та постановки відбуватимуться у середньовічному замку прямісінько під відкритим небом. Цього року підготували масштабну музичну програму. Ви зможете відвідати оперні вистави, фортепіанні та концерти інструментальної музики, семінари та навіть взяти участь у вокальному конкурсі. Програма фестивалю побудована так, аби ніхто нічого не пропустив і зміг потрапити чи не на кожен захід або семінар. Зокрема, в рамках закриття фестивалю відбудеться гала-концерт, де в супроводі симфонічного оркестру ви зможете почути найвідоміші безсмертні терцети, дуети та арії. Насолодіться звучанням душевного голосу справжніх оперних зірок.

м. Львів | з 24 по 28 червня 2016 року

У РИТМІ JAZZ

Цьогоріч у таємничому місті Старого Лева відбудеться справді визначна подія для всіх меломанів та поціновувачів джазової музики – Шостий міжнародний джазовий фестиваль «Альфа Джаз Фест-2016». Цей музичний проект збере найкращих джазових музикантів світу та подарує незабутні літні враження. Ексклюзивний гість – володар 20 премій Грамму Пет Метіні. Ще одним із хедлайнерів буде відома джазова співачка Дайан Рівз. Також виступить квартет трихразового володаря Грамму Брендфорд Марсаліса зі спеціальним гостем, відомим вокалістом Куртом Елінгом. Вирушаючи до Львова, варто занотувати, що виступи музикантів відбуватимуться на трьох відкритих локаціях, а саме на:

- головній сцені ім. Е. Рознера в парку ім. Б. Хмельницького;
- центральній площі міста – площі Ринок;
- сцені у старій частині міста – подвір'ї Палацу Потоцьких.

В останній день на гостей чекає фінальний концерт на площі Ринок. Дні незабутньої музики, чуттєвого джазу вже так близько! Не пропустіть.

ТРОТУАРНА ПЛИТКА ВІД КОВАЛЬСЬКОЇ

AVENU.UA